

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1990-1991

20 NOVEMBRE 1990

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 16 mars 1971 sur le
travail en ce qui concerne la
protection de la maternité**

(Déposée par Mme De Meyer)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 16 mars 1971 sur le travail prévoit qu'une travailleuse enceinte bénéficie d'une protection contre le licenciement jusqu'à l'expiration d'un délai d'un mois prenant cours à la fin du congé postnatal.

Le droit de licencier de l'employeur est donc soumis à des restrictions. L'employeur ne peut en effet « faire un acte tendant à mettre fin unilatéralement à la relation de travail ... sauf pour des motifs étrangers à l'état physique résultant de la grossesse ou de l'accouchement. » Le non-respect de cette interdiction de licencier est sanctionné par une indemnité forfaitaire égale à la rémunération brute de trois mois.

Nous estimons que cette sanction n'a pas l'effet souhaité, en d'autres termes qu'elle n'empêche pas les employeurs de licencier des femmes enceintes. Eu égard au problème que constitue le chômage des femmes et aux énormes difficultés qu'éprouvent les jeunes mères à retrouver du travail, nous réclamons une meilleure protection contre le licenciement. Nous proposons plus précisément d'augmenter l'indemnité et de la fixer à un montant qui soit au moins égal à la rémunération brute de six mois, ce qui correspond à la sanction prévue en cas de licenciement arbitraire.

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1990-1991

20 NOVEMBER 1990

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de arbeidswet van
16 maart 1971, meer bepaald de
regeling betreffende de
moederschapsbescherming**

(Ingediend door Mevr. De Meyer)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De arbeidswet van 16 maart 1971 bepaalt dat een zwangere werkneemster tot één maand na het einde van de postnatale rustperiode geniet van een bescherming tegen ontslag.

Het ontslagrecht van de werkgever is dus aan beperkingen onderworpen. De werkgever mag namelijk « geen handeling stellen die ertoe strekt een eenzijdig einde te maken aan de dienstbetrekking ... behalve om redenen die vreemd zijn aan de lichamelijke toestand als gevolg van de zwangerschap of van de bevalling ». Dit ontslagverbod wordt gesanctioneerd met een forfaitaire schadevergoeding gelijk aan het bruto-loon van drie maanden.

Wij zijn van mening dat deze sanctie niet het beoogde effect bereikt, met andere woorden dat de werkgevers er niet van weerhouden worden zwangere vrouwen te ontslaan. Gezien het probleem van de vrouwelijke werkloosheid en het feit dat een herintrede op de arbeidsmarkt voor jonge moeders bijzonder moeilijk ligt, vragen wij een betere bescherming tegen ontslag. Meer bepaald stellen wij een verhoging voor van het bedrag van de schadevergoeding tot minimum het bedrag dat correspondeert met het bruto-loon van zes maanden wat overeenkomt met de sanctie voorzien bij willekeurig ontslag.

Considérant que les femmes veulent combiner travail à l'extérieur et maternité, il nous paraît légitime et nécessaire d'exiger une meilleure protection de la travailleuse enceinte.

Notre but est en effet de changer les mentalités, afin que la maternité ne soit plus considérée comme une question exclusivement féminine, mais comme une question intéressant l'ensemble de la société.

PROPOSITION DE LOI

Article unique

L'article 40, dernier alinéa, de la loi du 16 mars 1971 sur le travail, est remplacé par l'alinéa suivant :

« Si le motif invoqué à l'appui du licenciement ne répond pas aux prescriptions de l'alinéa 1er, ou à défaut de motif, l'employeur payera à la travailleuse une indemnité forfaitaire égale à la rémunération brute de six mois, sans préjudice des indemnités dues à la travailleuse en cas de rupture du contrat de louage de travail. »

5 novembre 1990.

Wanneer vrouwen het buitenshuis werken wensen te combineren met het hebben van kinderen is een betere bescherming voor zwangere werkneemsters een rechtvaardige en noodzakelijke eis.

Wij streven immers naar een algemene mentaliteitswijziging waarbij het moederschap niet beschouwd wordt als een uitsluitend vrouwelijke aangelegenheid maar waarbij het aanzien wordt als een aangelegenheid van heel de samenleving.

M. DE MEYER

WETSVOORSTEL

Enig artikel

Artikel 40, laatste lid, van de Arbeidswet van 16 maart 1971 wordt vervangen door het volgende lid :

« Zo de ingeroepen reden tot starting van het ontslag niet beantwoordt aan het bepaalde in het eerste lid of bij ontstentenis van reden, zal de werkgever aan de werkneemster een forfaitaire vergoeding betalen welke gelijk is aan het brutoloon voor zes maanden, onverminderd de vergoedingen aan de werkneemster verschuldigd in geval van verbreking van de arbeidsovereenkomst. »

5 november 1990.

M. DE MEYER